

NOOIT IN ZEE MET DE N.S.B.

**ORDE
DOOR
MUSSERT**

NOOIT IN ZEE MET DE N.S.B.

De N.S.B. heeft Nederland al vele vrolijke oogenblikken bezorgd. Er zit 'n geweldige dosis humor in het feit, dat iemand op zekere dag tot de zekerheid komt, dat hij eigenlijk al veel te lang gedraald heeft om minister-president te worden, en die dan, gedrongen door z'n goede hart, tot het volk gaat zeggen: „Hier ben ik. Neem me maar.”

Het lijkt 'n klucht van een kinder-toneelclubje: Boer Krelis is het moe om achter de ploeg te lopen. Hij voelt zich geroepen voor piloot! En hij trekt z'n klompen uit en z'n blauwe boezeroen, steekt zich in 'n confectiepakje en vertrekt naar 't kantoor van de K.L.M., waar hij dan in het volgend bedrijf duchtig wordt beetgenomen.

Boer Krelis had aan één ding niet gedacht, namelijk dat je van boer niet maar ineens piloot kunt worden. Daarvoor is kennis en kunde nodig.

De goede Mussert heeft ook aan één ding niet gedacht, namelijk dat je van civiel-ingenieur niet maar ineens staatkundige wordt. Daarvoor is kennis en kunde nodig. En die bezat hij niet. En 't werd nog erger. Door de jaren heeft hij getoond, ook geen leider te zijn, zoals die voor zulk een beweging wezen moet. Hij kan wel op z'n proclamaties aan de leden schrijven: „....., ik **beveel** dit en dat..... en het is **mijn wens**, dat.....” Maar dat kan iedereen, en het leiders-talent is daarmee niet aangetoond.

Hij heeft 't zich allemaal veel te eenvoudig voorgesteld. En z'n grootste fout is deze, dat hij dat zelf thans nòg niet begrijpt. Hij is de verblinde mens, die aan zich zelf geen tekort bespeurt, en die verbaasd staat, dat niet alle Nederlanders hem op de schouders heffen, en die daarom tenslotte nijdig wordt, en in z'n kwaadheid zóver gaat, dat hij de niet-N.S.B.-ers noemt: een volk van slampampers. (Landdag te Lunteren.)

Zulke mensen zijn gevaarlijk. Want zo goed ze woedend worden op allen die niet achter hen lopen, zo goed gaan ze tot het andere uiterste ten opzichte van hun aanhangers. **Die** kunnen geen kwaad, begaan geen fout, hebben de wijsheid in pacht en zijn onfeilbaar.

Hoe is het anders te verklaren, dat Mussert de twee N.S.B. Eerste Kamerleden niet heeft vervangen, die in de Kamer door

hun onkunde de beweging ten zeerste hebben belachelijk gemaakt en geschaad?

Ofwel, Mussert heeft zèlf hun flaters niet begrepen, ófwel, hij handhaaft ze, tegen beter weten in. We geloven, dat 't van allebei 'n beetje is. Hij ziet wel iets (lang niet alles) van hun breke-bene-righeid, maar hij weet, dat 't verkleefde N.S.B.-ers zijn, die hèm, Mussert, als dictator willen. En dát maakt alles goed. Dát vult elk tekort aan.

Trouwens, Mussert ziet ook niet in, dat hij zèlf een post bekleedt die hem niet ligt. Anders zou hij toch wel de eerste zijn om de vermaning op te volgen die hij aan de ondergeschikte leidertjes van zijn partij geeft. We hebben voor ons liggen het boekje dat aan de blokleiders der N.S.B. wordt uitgereikt. Daarin wordt de veronderstelling geuit, dat de blokleider onder z'n onderdanen iemand zou ontdekken, dien hij bekwamer oordeelt dan zichzelf.

Wat moet die blokleider dan doen?

Het boekje zegt:

„Gij moet Uw buurt- of groepsleider ervan in kennis stellen en vragen of hij, dien gij ontdekt hebt, in Uw plaats mag komen, zoodat Gij onder hem kunt gaan dienen.

„Is dit geen schande, geen degradatie? Neen! Het geheele „fascistische organisme kan eerst tot zijn volle recht komen „als ieder, **ongeacht hoe hoog geplaatst in de Beweging**, „blijmoedige ter zijde treedt voor den bekwamere.....”

En verder:

„Uw eerste plicht is dus het naar voren brengen van bekwameren”, enz.

Aldus in „De Blok-leider” blz. 3. Wij lieten vet drukken: „**ongeacht hoe hoog geplaatst in de Beweging**”, — dus Mussert sluit zich zelf hierbij niet uit. Maar 't schijnt dat hij in de hele beweging maar nooit een man gevonden heeft dien hij bekwamer oordeelt dan zich zelf, want we hoorden nog niet, dat hij plannen had om af te treden. De man dus, zonder staatkundige ontwikkeling, en zonder voldoende leiderstalenten, vindt in heel de N.S.B. geen enkel lid dat in deskundige kennis en leiderscapaciteit hem voorbij streeft. Dat is een zeer bedenkelijk iets. Wij kunnen er ons nú nog om vermaken, maar wanneer hij dictator was, ware zulke hoogmoedige verblindheid voor ons volk een ramp. Iedereen begrijpt toch dat Mussert **nooit** uit de weg zal gaan, ook niet later. Ook

niet wanneer werkelijk mannen tot de beweging toetreden die wèl kennis en kunde hebben. Nooit zal hij toegeven dat iemand geschikter is dan hij zelf. Hadde hij dit ooit als noodzakelijkheid voorzien, dan had hij de N.S.B. niet eens opgericht.

Zoals de algemene leider (waarom schrijven sommige kranten deze woorden toch steeds met een hoofdletter?), zo zijn ook de ondergeschikte baasjes en bazen.

Ook de Graaf van Amsterrade heeft bovengenoemd bevel van zijn Führer nooit ernstig genomen. Ook hij vindt zich zelf de beste van z'n gewest.

Ocharm! Wij zullen over deze meelij-wekkende figuur maar niet verder spreken.

En zo gaat 't verder over de hele linie. Het krioelt in de N.S.B. van onderbaasjes, en zij allen vinden zichzelf den juisten man op de juiste plaats. Er moet heel wat gebeuren, voordat zo'n onderbaasje, b.v. kringleider, groepsleider etc., door hogere instanties wordt afgezet. Schandelijke gedragingen van zulke functionarissen werden ons bekend, maar klachten hielpen niet, en ze bleven gehandhaafd.

Dan gaat het in de vak-verenigingen toch heel wat secuurder en strenger toe.

Goed beschouwd is de gehele opzet van de N.S.B. een grote vergissing. Een volslagen gebrek aan mensenkennis, aan ondervinding hoe het toegaat in het leven, is haar eerste kenmerk.

En waarom?

Het is in een maatschappij van mensen nooit volmaakt. We hebben allen onze fouten. De N.S.B. gaat uit van de mening, dat dit minder zal zijn, wanneer Mussert dictator is. We horen thans van onrecht, bedrog en diefstal en corruptie. 't Is droevig, maar waar. De N.S.B. zegt, dat dit alles zal ophouden wanneer zij haar troetelkind, Mussert, op de kussens heeft gezet. De N.S.B. vergist zich hiermee voor de zoveelste maal. Zij beweert, dat al die fouten een gevolg zijn van de **democratie**. Iedereen begrijpt, dat dit onzin is. Die fouten liggen **bij de mens zelf**. De mens blijft mens, en z'n bedorven natuur trekt hem naar het verkeerde.

Die trek draagt hij in zich. Of hij nu leeft in een koninkrijk of republiek, of hij zucht onder een dictatuur of dat hij vrij en blij leeft tussen de stammen in de oerwouden, hij **blijft** mens, en heeft dezelfde menselijke natuur. Altijd en overal zal hij zich moeten beheersen en zich tegen de verleiding verzetten.

Bederf dus, onrecht, corruptie komen niet voort uit een **staatsvorm**, maar **uit 's mensen eigen bedorven natuur**.

En nu klagen wij de N.S.B. aan, dat zij, door haar onmenskundig systeem juist die fouten **aanwakkert** en **bevordert**.

Wanneer in ons democratisch geregeerd land b.v. een wethouder fraudeert, **weet dit het gehele volk**. De dader werd **GECONTROLEERD**, men merkte de fraude op, de politie werd erin gemengd en de pers deelde het mee in haar kolommen. In de **democratische staat bestaat contrôle** op de gedragingen van personen die een **vertrouwensambt** bezitten. Dit zal menigeen reeds hebben teruggehouden van een verkeerde daad.

In de nat. soc. staat vindt men **zulk een contrôle niet**. De ondergeschikten komen **nooit** iets aan de weet. Door de leden mag nooit worden geïnformeerd wat er met de financiën gebeurt. Het gevolg? Dat een handige jongen hiervan geweldig zou kunnen profiteren. 't Is een voortdurende zware bekoring waaraan hij wordt blootgesteld. Wanneer het hem lukt z'n hogere bazen te misleiden (wat heel vaak mogelijk is), dan is er geen haan die er naar kraait. En hoe vaak kan iemand niet in nood zitten? Een greep in de kas, een onvoorzienne uitgaaf aangetekend..... en kleinere bedragen kunnen geregeld verduisterd worden. Met hoge bedragen gaat 't misschien niet zo verbluffend eenvoudig, maar de mogelijkheid is toch zeer groot.

Het systeem dat de N.S.B. erop nahoudt geeft hiertoe de volle aanleiding. Het tart de mensen uit. Ze hebben geen rem meer die hen tegenhoudt. De kranten moeten zwijgen. Voor 't grote publiek blijft de misdaad dus onbekend. Is dit geen uitlokken van het kwaad? Niet zozeer de man die zondigt alswel de N.S.B. die zulke stomme instelling handhaaft is hier de hoofdschuldige.

En durft de N.S.B. ontkennen, dat er reeds meerdere van haar functionarissen op die wijze bezweken zijn? (Zonder nochtans van hun functie te worden ontheven.) We hebben N.S.B.-ers horen klagen over het bederf in de N.S.B. juist (maar niet alleen) op dit gebied. Ze lieten het niet bij mondelinge klachten, maar waren bereid de feiten schriftelijk te geven, ondertekend met hun naam. Zelfs namen we inzage van de verschillende klachten die aan hogere instanties werden gericht over het gedrag van sommige onderbaasjes. (Afschriften hiervan bevinden zich bij het Comité „Voor Waarheid, Vrijheid en Recht" Maastricht Jekerstraat 82.)

Ziehier wat één dezer klachten o.a. bevat:

Kameraad.

Ondergeteekenden, functionarissen van groep 16 brengen ter Uwer kennis dat zij klachten hebben omtrent de kring-

functionarissen. De kringleider, die meer aristocraat is dan volksgenoot, heeft **in naam van de Beweging uitgelaten, dat hij er geen gewetensbezwaren van maakt, om aan een lid onrecht te doen in het belang van de beweging.** Herhaalde malen zijn wij met klachten bij hem gekomen, maar die worden schijnbaar in de prullemand gegooid. Wij zijn o.a. gekomen met klachten over kameraad (die nu naar het Noorden vertrokken is) groepsleider van groep 1 en wel met deze: Toen onze algemeen(e) leider naar Indië is gevlogen gingen van hier uit per autobus naar het afscheid. Op de terugweg is genoemde groepsleider (Hier volgt een staaltje van 's groepsleiders gedrag dat we kieschheidshalve liever niet overdrukken.)

Toen wij naar Lunteren zijn gereden heeft dezelfde kameraad met het geld dat was opgehaald voor werkeloze kameraden, twee vriendinnetjes uit Duitschland laten komen, en hen van dat geld laten meegaan. In de bus heeft hij zich op ergerlijke wijze gedragen, alsook op het hagenspraak-terrein te Lunteren.....

Over een andere leider-kameraad luidt de klacht:

In Valkenburg moesten we het terrein in orde maken voor de landdag. Er was opdracht gegeven, om een bepaalde hoeveelheid melk ter beschikking van de kameraden in het kamp te stellen. Behalve de laatste dagen hebben we nooit een druppel melk gehad. Wij kregen altijd zwarte koffie. (Wij wisten zelf niets van een opdracht van melk af.) Wat was nu het geval? Inplaats van de melk voor de wachters en werkvolk (te reserveren..... dit woord is in de brief schijnbaar vergeten), dronk onze kameraad-wachtmeester daarvoor borreltjes en bier. De melkleverancier was n.l. een café-houder. Onze „kameraad” ging hier binnen, dronk verschillende borrels, nam wat sigaren en zei dan tegen den café-houder: „Schrijf dit maar „op de melk”.”

De procenten die gegeven werden van bakker en kruidenier en beloofd waren aan den kok, die toch gratis het eten verzorgde, heeft diezelfde „kameraad” in eigen zak gestoken. Met deze en nog andere klachten gingen we naar den kringleider, maar we kregen ten antwoord: „Zo erg is dat toch niet. Met zulke kleinigheden kunnen we ons niet ophouden. **Daar komen ze alle dagen mee.....**” En er werd geen onderzoek ingesteld.

Over weer een ander leider-kameraad wordt de volgende klacht aangebracht:

De kring-secretaris te Heerlen die alle dagen dronken langs den weg loopt, heeft gezorgd, dat zijn beide zwagers en twee zusters en een broer een functie kregen. Toen wij er onze verwondering over uitspraken, dat die menschen, die nog nooit iets voor de Beweging gedaan hadden, zelfs naar geen vergadering kwamen, opeens een baantje hadden, werd ons gezegd: „Daar hebben jullie niets mee te maken”. Deze kameraad dreef het zelfs zoover, dat hij met z'n broer de boeken kon controleren, die toch alleen door het hoofdkwartier gecontroleerd mogen worden.

Na nog een klacht over andere dingen, eindigt het schrijven aldus:

Hiermede geven wij U een beeld van onze klachten. In werkelijkheid is dit nog niet het tiende deel ervan, want wij zijn bang, dat 't zoo gaat als de kringleider zegt: „Als jullie zonder mij (d.i. buiten mij om) naar het Hoofdkwartier schrijft, gooien ze het toch in de prullemand; dus dat kan je gerust probeeren.”

Als dit schrijven U onder de oogen komt, hopen wij, dat U handelend zult optreden, daar de geest onder de N.S.B.-ers anders hier en in de omstreek kapot gaat, voorzooover ze nog niet kapot is.

Met Nat. Soc. groet enz.

Waarachtig, we schrijven dit niet neer met leedvermaak. Niet, om te zeggen: Kijk eens hoe de N.S.B.-leidertjes optreden. Want dit klachtbriefje ging uit van slechts 1 groep. Het wil volstrekt niet zeggen, dat **alle** groeps- en kringleiders zo zijn.

Maar we schreven het, om aan te tonen, hoever het **kan** gaan, wanneer men een partij-systeem opzet zoals de N.S.B.

De mens is daarenboven tot hoogmoed geneigd, en nergens kan die ondeugd zich beter ontwikkelen dan als leider(tje) in de nat. soc. beweging, waar men gewillige mensen onder zich krijgt, die alle bevelen hebben uit te voeren. Het systeem **moet** voeren tot corruptie op grote schaal, juist óm de zwakke natuur der mensen. Uit bovenstaand schrijven blijkt, dat de klachten naar hogerhand, moeten lopen over de kringleider. Is het geval zo denkbeeldig, dat een kringleider het eens werd met een groepleider, en dat klachten over dezen laatste, door eerstgenoemde stelselmatig in de doof-

pot worden gestopt? De gewone leden vinden dan geen recht, en die machteloosheid kan de leiders voeren tot nog gróter willekeur.

Een particulier schrijven meldt daarover:

Komt in kring 31 een lid met een rechtvaardige klacht bij den kringleider, en is deze klacht niet welgevallig, dan kan dat lid erop rekenen, dat hij daaromtrent niets meer verneemt. Hij beloont of straft naar willekeur. Herhaalde malen is hem door verschillende leden gewezen op misstanden in zijn kring, alsmede op onrechtvaardige behandeling, gepleegd door funktionarissen aan hun leden. Altijd hetzelfde antwoord: „Met zulke dingen kan ik mij niet ophouden”. Intussen zijn hem feiten meegedeeld, **waarvoor elk lid van elke partij in Nederland, ter verantwoording zou worden geroepen, doch die in de Beweging de doofpot ingaan.** (Vetdruk van ons.) Nog erger, ik ken leden, die zich aan een ernstig feit hebben schuldig gemaakt, en daarna van dien kringleider **een functie kregen.**

Het is alweer niet die kringleider die de grootste schuld heeft, maar vooral het leiders- en leidertjes-systeem dat de meerderen tot onuitstaanbare bonzen maakt. Ja, bonzen, in de onaangenaamste betekenis van het woord. In plaats van de kameraadschap onder hun leden te kweken, en het voorbeeld te geven hierin, worden sommige naturen opgeblazen van hoogmoed, en zien laag op hun gewone onderdanen neer. Dit zal wel niet bij alle functionarissen zo zijn. Maar Mussert heeft zonder de mensen zelfs maar van gezicht te kennen, die leidersbaantjes uitgedeeld. Wat hij voor lieden heeft aangesteld weet hij op geen stukken na.

Wanneer de baasjes nú al zo te keer gaan, nu ze nog maar een klein partijtje zijn, kunnen we gerust geloven, dat wanneer ze in het land „de macht” hebben, nog veel verwaander en bedilleriger zullen optreden. Want gezien het feit, dat functionarissen, zelfs na openbaar grof wangedrag, gehandhaafd blijven, zou men zeggen, dat de hoofdleiding alleen maar ziet, of ze flink roepen „Mussert is de man”, en dat dan alles in orde is.

Anders kan men toch onmogelijk verklaren, dat groepsleiders gehandhaafd blijven, zelfs geen aanmerking krijgen, wanneer over hen onderstaande klacht inkomt:

De schrijver deelt aan de hogere instanties mee, dat hij meehielp aan het voorbereiden van het terrein voor de te houden landdag

te Valkenburg. De werkers stonden onder commando van een groepsleider uit Heerlen. Het schrijven gaat dan verder:

Deze groepsleider — een bouwkundige — veroorloofde zich tegen ons (in zijn oog zeker een ander soort menschen) een taaltje, dat je wel bij zware jongens verwacht, maar niet van een groepsleider van de N.S.B..... Het ergste vond ik het echter toen een ander **kameraad** — geen arbeider — op het terrein kwam. Toen zei de groepsleider: „Nu moet ik weer netjes wezen, want dát is een mijnheertje”. — We hebben dus een groepsleider met twee aangezichten, één voor, in zijn oog, de arbeiders, en één voor de mijnheertjes.

Verder verkondigde hij, dat, wanneer we aan de macht zijn, wij dan ook de Marechaussee en Mil. politie en andere corpsen op onze hand hebben, en dat hij — die groepsleider zèlf — dan iedereen die zich tegen **hem** zou verzetten, zou laten arresteeren en achter slot en grendel zetten. Want, aldus besloot hij zijn betoog, we zullen eerder concentratie-kampen noodig hebben voor eigen menschen, dan voor tegenstanders.....

Is er onhebbelijker gedrag denkbaar? Het leiderschap is ook deze groepsleider naar het hoofd geslagen. Terreur en machtswellust spreken uit deze daden. De gewone leden hebben zich maar onder zo'n dictatortje te bukken. Ze mogen wel een klacht indienen, maar die treft geen doel. Want ook dit hoogmoedig ventje bleef maar steeds als groeps-leider gehandhaafd.

In waarheid, de N.S.B. die standenverschil laakt (allen moeten elkaar immers „kameraad” noemen), is practisch het systeem, dat dit verschil het meest in de hand werkt. De leidertjes der N.S.B. achten zich zéér hoog verheven boven een gewoon lid. Ze verwaardigen zich niet met hen de gewone, zelfs verplichte, bijeenkomsten bij te wonen. We hebben afschrift van een toespraak van een eerlijk N.S.B.-er, gehouden in een besloten bijeenkomst. De spreker is ook tháns nog N.S.B.-er, en meent nog altijd de zaak te moeten steunen. Hij schijnt echter niet te begrijpen, dat in (we zeggen het nóg eens) een samenleving van mensen, de **menselijke natuur** en niet het regerings-systeem de oorzaak van fouten is, en evenmin begrijpt hij, dat de N.S.B. met z'n techniek van leidertjes en baasjes, de fouten positief in de hand werkt. Hier volgt de redevoering in haar geheel:

Kameraden.

Een oud Nederlandsch spreekwoord zegt: Zeggen is niets, maar doen is een ding. En zoo is het ook in dit geval. De

N.S.B. heeft een heel mooi program opgesteld, waarin staat hoe men het wel zou willen als de N.S.B. de macht in handen genomen heeft. Ons zegt dit program en al het gepraat daarover niets en nog eens niets. Zeker er zijn wel enkele dingen die voor verwezenlijking vatbaar zijn, maar hebben andere partijen deze punten dan niet in hun program? Zeer zeker.

Als we spreken over volledige godsdienst- en gewetensvrijheid klinkt dat in het program der N.S.B. wel een beetje eigenaardig. Immers deze partij is het aan haar stelsel verplicht de gewetensvrijheid aan banden te leggen, daar ook het geweten niets mag doen wat de staat of de gemeenschap benadeelt. Daar het ook maar menschen zijn met ten slotte een beperkte gezichtskring die over de gewetens van anderen te oordeelen krijgen, lijkt ons deze zaak een zeer gevaarlijk terrein. Uw Alg. Leider kan natuurlijk niet in alle gevallen van gewetenskwesties die zich in de fascistische staat voor zullen doen persoonlijk een beslissing kunnen nemen, maar moet dit werk overlaten aan de plaatselijke leiders. Zullen deze de bekwaamheid en deskundigheid bezitten om over deze toch zeer belangrijke kwesties te oordeelen? Wij zijn van meening dat dit niet het geval is, daar, laten we toch eerlijk zijn, de menschen die nu in uw beweging de leiding hebben, niet weten wat het leven is. Ze zijn meestal politiek analfabeet. Nooit hebben ze in de rijen der arbeiders meegestreden voor een nieuwe en betere toekomst.

Maar daarop komen we nog wel terug.

„Bevordering van de vorming van leidende, karaktervolle persoonlijkheden in iedere stand en ieder beroep.” (Programma-punt.)

Deze zin is ook alweer heel mooi op papier, maar wat komt er in de practijk van terecht?

Ik neem aan, dat de N.S.B. ook in haar beweging nu reeds een afspiegeling te zien wil geven hoe het er in de komende staat uit zal zien. En hoe staat het in uw beweging met deze leidende karaktervolle persoonlijkheden uit iedere stand of beroep? Hoe staat het met de vorming van deze menschen op staatkundig, godsdienstig en economisch terrein?

De vraag stellen is haar ook beantwoorden.

Welke leiding-gevende persoon in dit groepsgebied doet zijn dagelijksche gang naar het stempellokaal? Niet één. Dus de kring der werkloozen kunnen we uitschakelen. En daarmee is het uit iedere stand vervallen. In uw beweging is er een

duidelijke lijn welke loopt tusschen „Jan boezeren” en de zich noemend betere klasse. Wij zien het maar al te duidelijk bij ons werk op de straat, en hooren het van onze inlichtingsdienst, die zich ook in uw beweging een plaatsje heeft verzekerd, dat de N.S.B. aan de eene kant de werklooze heeft staan en aan de andere kant de nette menschen. Dat er in de kring-leiding over de werklooze-zaken door niet-werkloozen gesproken wordt en beslissingen worden genomen. Er wordt in uw beweging niet naar deskundigheid gezien, tenminste niet plaatselijk. Welke groepsleider van de Heerlensche groepen bezoekt uw vormingscursus? Welke andere kring- of groepsfunctionaris? Het zijn altijd de gewone jongens die deze vorming bezoeken, maar dááruit worden de leiders niet gehaald, welneen de meest politiek-onbenullige personen spelen in uw beweging de hoofdrol. Wanneer wij daar dan al eens met N.S.B.-ers over spraken, dan werd er gezegd: „Ze hebben zooveel te doen”. Dat kan waar zijn, maar als er iets te doen is waar de hooge pieten komen dan zijn ze steeds aanwezig, nog wel met de noodige strepen op de arm. Het is dan ook zeer juist wat uw program zegt, wat er gebeurt, als de krachten die een volk of groep moeten leiden uit een enge kring gezocht worden. Het zegt: Worden ze door politieke indolentie of gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel eenvoudig niet gevonden dan heeft dat volk zijn eigen vonnis geveld, en daar in de N.S.B. een bepaalde kaste de boventoon voert en een bepaalde groep alleen serieus genomen wordt met voorbijgaan van werkelijk ontwikkelde krachten, daar er in uw beweging ook maar zeer weinige menschen zijn die de volle consequentie van het leiderschap durven aanvaarden, daarom heeft de N.S.B. zijn eigen vonnis geveld.

De suggestie van voorheen maakt bij de arbeiders plaats voor werkelijkheidszin. Zij gaan de dingen zien zooals ze in de N.S.B. en in de geheele wereld zijn. De strijd van de macht van de een over de ander en die zooals overal ook in de N.S.B. op de ruggen der arbeiders uitgevochten wordt. De arbeider gaat inzien dat de bevrijding van den arbeider alleen door den arbeider zelf zal gebeuren.

Men behoeft geen profetische blik te hebben om te voorspellen dat ons volk meer en meer behoefte zal gaan voelen om den vrijen tijd door te brengen in de vrije natuur, zegt het program. Inderdaad, maar er kómt geen behoefte, er is een behoefte reeds lang. De arbeider voelt zich sinds eeuwen aangetrokken tot bosch en hei, maar het kapitalistisch uit-

buit-systeem heeft hem van bosch en hei afgehouden.

En wat doen nu de N.S.B. landeigenaren?

Stellen zij bosch en hei, wat hun eigendom is, ter beschikking van den arbeider? Stellen zij hun mooie villa's en kastelen beschikbaar om daar zieke arbeiders en arbeidersvrouwen een poos rust te laten vinden?

Is het Nationaal Socialisme voor hen een even groot geloof als voor U?

Gij offert alles. Uw vrienden, uw geld, soms uw dierbaarste bloedverwanten, ja uw leven. Ik zeg is het een geloof voor de grondbezitters? Neen.

Als het dat was dan zouden alle, groote en kleine leiders, ook alles offeren gelijk gij alles offert.

Als het een geloof was zouden zij in de N.S.B. een afspiegeling laten zien van de komende staat. Zij doen dit echter niet, dus zijn hun doelstellingen niet reëel.

Kameraden arbeiders, zooals ik reeds eerder gezegd heb, Uw program is mooi, maar het is onder dit stelsel niet voor verwezenlijking vatbaar.

Er gaapt een te groote kloof tusschen den eerlijken arbeider en den kapitalist en zijn hielenlikkers. Het is onmogelijk dat deze kloof ooit overbrugd wordt. Ge ziet het immers nu reeds in uw beweging. „Kameraadschap, offerzin, de juiste man op de juiste plaats, putjesschepper of dokter, ze zijn beiden gelijk”. „De juiste menschen naar voren, onverschillig uit wat voor stand”. „De grond, bosch en hei aan den werker”..... Och het zijn alle van die mooie woorden. De praktijk in uw beweging vloekt echter met die mooie woorden. Er is geen kameraadschap, maar haat en achterklap. In de N.S.B. is meer nijd dan in welke organisatie dan ook.

Offerzin is er al evenmin. De werklooze mag de straat opgaan, die mag alles wat hij te verliezen heeft verliezen. Wijs mij echter den niet-arbeider in de N.S.B. die evenveel riskeert als gij? Waar zijn ze Zaterdag als gij uw schamele kleeren staat te verslijten in de straat? Als gij gehoond en bespot wordt van uw medearbeiders?

Waar zijn zij als ge de gevaarlijke buurten intrekt om te verspreiden?

Waar zijn ze als één uwer in nood verkeerd?

„De juiste man op de juiste plaats”.

Waar zijn ze, nu, vanavond? Zij, die volgens uw program, door hun uitzonderlijke kwaliteiten uw leiders moeten zijn?

Arbeiders, kameraden, ik zou nóg verder kunnen gaan. Een ding echter nog. Wees gewaarschuwd.

Blijf in de N.S.B. Werk voor de verwezenlijking van uw program, maar wees op uw hoede dat gij niet het slachtoffer wordt van uw ijver.

Laat niemand over een arbeidersrug omhoog klimmen, maar schud ze af als een slang. Wees op uw hoede voor de oogmerken van die heeren, die als ze de kans krijgen u in een concentratiekamp stoppen.

Laat de strijd die gestreden moet worden onze strijd zijn, wij dulden geen inmenging van menschen die niet weten of ze een mannetje of een wijfje zijn. Wanneer het den een of ander toch nog gelukken mocht zich door vriendjes-politiek omhoog te werken, maak dan korte metten. Gij hebt de macht en gij alleen. Laat u toch niet wijsmaken dat de een of andere huisjesmelker plotseling bekeerd is en uw kameraad geworden, hoewel gij hem niet groeten moogt, want hij is geheim lid. Geloof toch nooit dat een patroon die u altijd beschouwd heeft als een winst-object plotseling uw kameraad wordt, hoewel ge hem niet groeten moogt, want hij is geheim lid. Ge ziet toch zelf het dwaze wel in? Laat dan ook op al uw vergaderingen de woorden in uw arbeidersziel gegrift staan: **HIER HEERSCHT ALS HOOGSTE DEUGD DE SOLIDARITEIT** en de bevrijding der arbeiders is de taak der arbeiders zelf.

Is het duidelijk? Hier wordt niet één, maar hier worden álle leidertjes van een kring tegelijk aangeklaagd. „Als de hooge piekten komen, dan zijn ze steeds aanwezig”..... zeide deze spreker. Ja, dan moeten ze een goed figuur slaan, en dat doet men bij de hogere functionarissen van de N.S.B. al gauw, wanneer men maar met de hakken klappt, zich heel militair aanstelt, en maar dikwijls roept, dat Mussert toch maar je man is.

Vol verbittering staat dit éne zinnetje op een rapport, door een (we menen:) blokleider opgesteld:

1 Mei. Verspreiding extra nummer: Arbeidsfront. Geen der leidinggevende functionarissen heeft aan dit zeer belangrijke werk deelgenomen. Het waren alweer de **werkloozen** die dit opgeknapt hebben.

Het enige wat we hier niet begrijpen is, dat deze N.S.B.-er zich daarover verwondert. Het N.S.B.-systeem bederft zulke mensen

immers totaal? Waarom immers streek een groepleider voor het gepresteerde werk op een landdagterrein f 100.— op, en kregen de „gewone” leden, die dagen **langer** gewerkt hadden niets? Waarom moesten zelfs de „gewone” leden, die het gehele terrein hadden in orde gemaakt en er beurtelings de nachtwake hadden gehouden, waarom moesten zelfs **die** mensen (werkelozen nog wel) nog het gewone entree-geld betalen toen eenmaal de landdag gehouden werd? Waarom? Wel, omdat volgens één der baasjes, „van hun steun toch nog best één kwartje afkon”!!!

En als men dan in diezelfde klachtbrief nog leest:

Een onzer kameraden van groep 16, die klachten had over het onrecht wat er al bedreven was, kreeg van een ander tot antwoord: „**Och huichel maar met de heele rotzooi mee, dan sta je het beste, dat zie je wel aan mij**”.

dan geloven we, dat commentaar wel zo zoetjes aan overbodig is. 't Is voor de Limburgers wel interessant om te vernemen, dat kameraad (dezelfde die aan spoorde om „mee te huichelen met de hele rotzooi”) aan Hollandse kameraden heeft verklaard: „die Limburgers zijn niet te vertrouwen en zijn geen kameraden, want er heerscht geen kameraadschap onder”.

Geen wonder, als je zulke „leiders” hebt. Maar 't ergste is, dat ze hun eigen fouten aan hun „gewone” leden verwijten. Waarachtig, men moet min of meer een slaven-natuur bezitten, om altijd maar zulke onmenselijke dingen te blijven slikken.

Wat zegt u b.v. hiervan: Een N.S.B.-er heeft opdracht gekregen, om voor een uittocht autobussen te huren. In z'n rapport schrijft deze ijveraar:

Toen deze bussen gehuurd waren, is er vanuit Heerlerheide naar de betreffende garage-houder opgebeld en gevraagd of de persoon, die de bussen gehuurd had daar ook wat aan verdiend had.

Of de leidertjes er ook achter zitten! Tenminste wanneer het maar over „gewone” leden gaat!!!

Het rapport gaat verder:

De groepsleiders hebben de zaak zelf in handen genomen. In groep 9 is alles goed gegaan, maar in de groepen 1 en 10 heeft de reis naar Lunteren en wat eraan vooraf

ging heelt wat stof doen opwaaien, en nog is deze zaak niet van de baan. Er is gekankerd over geld, herrie geweest op vergaderingen, kameraden stiekem beschuldigd van oplichting enz.

Natuurlijk! Gekankerd over geld! We kunnen het begrijpen. Dat móet gebeuren in een geheimpjes-systeem als de N.S.B.

Een ander (particulier) schrijven luidt:

Ik heb me dikwijls afgevraagd, waar het geld toch gebleven is, hetgeen de Limburgsche Volksdag te Valkenburg heeft opgebracht. Er is daar geld verdiend, en toch moesten de winkeliers, die tijdens de voorbereiding van den L. V. op het kamp hun artikelen leverden, tot drie maanden na den L. V. op hun geld wachten.

Hoort u het, middenstanders? De N.S.B. heeft u de laatste weken bewerkt met krantjes zoals „de vrije Middenstander”. Ze heeft als het ware op de knieën voor u gezeten om uw stem. Dacht u dat ze iets om u gaven? Het N.S.B.-systeem bestaat uit ontzettend veel soorten leidertjes. Ze hebben allen een aparte titel. Geen leger heeft zoveel graden. Dat hele leiders- en baasjescorps zal leven van uw centen. De N.S.B. zal, mocht ze 't winnen, dat hele leger baasjes nodig hebben, om het volk te terroriseren en de klachten met geweld neer te slaan. Corruptie, oneerlijkheid, machtswellust zullen dan ongewroken blijven, want niets komt aan het licht. De pers is gebonden, mag alleen maar publiceren wat den onkundigen Mussert en den fanatieken van Geelkerken en den eerzuchtigen d'Ansembourg bevalt.

We hebben eens aan een N.S.B.-er gevraagd, of hij ons kon verzekeren, dat in een N.S.B.-staat, de hoogste instantie onmogelijk met geld kan knoeien. Het antwoord was, dat de man die daarover wordt aangesteld, wel een fatsoenlijk salaris zou ontvangen, zodat hij niet in verleiding komt! Mooie praat! Een fatsoenlijk, zelfs een zeer hoog salaris, vrijwaart geen enkele mens tegen de honger naar meer. Integendeel de ervaring bewijst, dat juist die mensen nooit voldaan zijn, altijd hoger willen vliegen. We zouden al als simpel bewijs den N.S.B.-er van Geelkerken kunnen aanhalen, die, vroeger gewoon ambtenaar, in de beweging een ruimer salaris kreeg, maar dan ook meende, het niet langer te kunnen stellen zonder villa en een stal met renpaarden. Om nog maar te zwijgen van den wereld-kampioen-cumulat Goering, die in drie

jaar tijds millionair werd toen eenmaal het Nat. Soc. in Duitsland overwonnen had.

Het leider-systeem is uit de boze. Het móet voeren tot een ramp voor het volk.

Wanneer de N.S.B. eerlijk wil zijn moet ze daarenboven aan de kiezers vertellen, dat, wanneer ze door hun stem de N.S.B. aan de macht brengen, het de **laatste stem** zal zijn, die ze hebben uitgebracht. Dan is het uit. Mocht het N.S.B.-systeem later blijken niet te voldoen, dan bestaat er geen gelegenheid meer, het weg te stemmen. De leidertjes zitten ons dan in de nek en houden ons hoofd omlaag gedrukt. En ze zullen spotten: „Je had maar niet zo stom moeten zijn. Nu is het te laat. **Wij** zitten op de kussens, en dat bevalt ons best. Hoe **jüllie** het vindt, dat laat ons Syberisch koud.”

En we zullen alle onrecht van hoogmoeds-waanzinnige en machts-wellustige leidertjes zonder protest moeten aanzien en ondergaan. We zullen stil-gehouden worden door de „Wandel-clubs”, die een verkapte voortzetting zijn van de vroegere „Weer-afdelingen”, destijds door de regering verboden. Geen wonder, in die „Weer-afdelingen” werden de N.S.B.-ers geoefend in worstelkunst, jiu-jitsu en **vinger-breken!** (Aldus het ondertekende rapport van een vroeger W.A.-lid.)

Nog een woord tot slot:

We hebben vóór ons een lijst van geheime leden van de N.S.B. Het zijn er niet zo opvallend veel.

Dat er onder de geheime leden patroons zitten, die uit haat tegen de vakverenigingen der arbeiders zijn toegetreden, dat begrijpen we. Ook Mussert heeft de vakverenigingen altijd een kwaad hart toegedragen. Hij was vroeger liberaal (lid van de Vrijheidsbond) en dus moest hij niets hebben van arbeiders-organisaties. Hij smeekt nu wel om hun stem, maar geen arbeider die dáár niet om lacht. Dat er dus geheime leden zijn, die willen meehelpen om de arbeiders hun recht te ontnemen, dat begrijpen we. 't Is grote kortzichtigheid, want behalve de organisatie zal er ook wel wat anders worden kapot gemaakt. Maar zover zien ze niet.

Dan zijn er ook bij, en het is kenmerkend, dat juist de N.S.B. krioelt van zulk soort leden, die in hun bedrijf zijn gedegradeerd, enkel en alleen omdat ze in hun ambt niet thuis waren, en die uit nijd zich nu tot de N.S.B. hebben gewend. Ze hopen, dat Mussert, niet lettend op bekwaamheid, hen in hun oude ambt zal herstellen, als ze maar goed N.S.B.-er zijn. Ook zakenmensen, wier zaak niet loopt, omdat ze zelf geen zakenmensen zijn, en die nu de schuld niet zoeken bij zichzelf, maar bij de maatschappij.

Er zijn er echter ook, die met vakverenigingen of zaken of be-

drijven niets hebben uit te staan, personen ook in overheidsdienst, waarvan we niet begrijpen, dat ze tot zó iets hebben kunnen be-
sluiten. Ze hebben een voldoende salaris, het ontbreekt hun aan
niets. We kunnen niet anders geloven, dan dat dit soort (gewoon-
lijk politiek absoluut onkundig) zich heeft laten beetnemen, door
de leuzen van de N.S.B. Want leuzen zijn er daar genoeg.

Mussert helpt voor alles. Er is geen nood, of hij is je man. Het
zou ons niet verwonderen, als we één dezer dagen zouden lezen:
dat een stem op den Utrechtsen oud-liberaal je verlost van kiespijn
en reumatiek.

Mussert, lezen we in het N.S.B. verkiezingspamflet „De Uit-
komst”, zal de politieke partijen opruimen.

Het is voor de hand liggend, dat Mussert van enige contrôle
op zijn werk als staatsman (!) niet gediend is. Dàt is maar lastig!
Mussert zal orde brengen!

In de Nederlandse Staat!..... schrijft „De Uitkomst”.

Maar in dit geschriftje is aan de hand der stukken aangetoond,
dat deze dictator niet eens in staat is „orde” te scheppen in zijn
beweginkje.

Laat hem al maar vast eens beginnen het vuil uit eigen stal weg
te vegen.

Juist op dit moment, nu er grote beroering is onder de West-
faalse boeren wijl nationaal-socialistische functionarissen geweldige
bedragen hebben achterover gedrukt doet onze Nazi-leider beter
niet zo hoog van de toren te blazen over verwording en degener-
atie der democratie.

26 Mei zal „de uitkomst” voor Mussert brengen!

Maar met dat al, ons volk van slampampers, zoals dit liberaaltje
ons liefde te noemen, is nog gezond. We hebben zijn domme
kracht, en z'n heidense idealen niet nodig. Liever dan hem hier
met z'n vriendjes Duitslandje te laten spelen, blijven we:

Een democratisch geregeerd Nederland
zónder onuitstaanbare bonsjes
mèt contrôle op de financiën
en **mèt** christelijke beginselen.

Laat Nederland aan deze baantjes-jagers eens goed laten voe-
len, dat het hen veracht, zoals het de oneerlijke communisten ver-
acht. Laat deze verkiezing voeren tot het volledig faillissement van

de firma Gebroeders Moscou-Mussert.

